

gennemført. Man ønsker altsaa en ren Grundskyld med stærk social Virkning. Men hvad vil det sige? Det vil sige en Billiggørelse af Jorden ved Beskatningen, det vil sige, at man vil konfiskere en Del af den Værdi, der i Øjeblikket tilhører de danske Landejendomsbesiddere. Det er det, der er Hensigten fra radikal Side. Og naar jeg ikke kan give dette Lovforslag min Tilslutning, er det, fordi jeg frygter, at man senere fra radikal Side vil gaa meget videre, end mine Partifæller ønsker paa dette Omraade. Da det radikale Parti i Fjor Foraar havde fremsat Lovforslaget om Grundskyld, skrev „Politiken“, at nu var det rette psykologiske Øjeblik kommet til at fremsætte et Forslag om Grundskyld, nu var den fornødne Utilfredshed til Stede med den bestaaende Skatteordning, og saa var Tidspunktet inde til, at man kunde foreslaa noget nyt. Ja, saaledes er det vel gaaet saa ofte, at naar man er tilstrækkelig utilfreds med det bestaaende, søger man at faa gennemført noget nyt, selv om man ikke altid tilstrækkeligt har overvejet Virkningerne af det nye, og selv om det ofte viser sig, at det er ikke saa retfærdigt, som man oprindeligt havde troet. Saadan frygter jeg ogsaa, at det vil gaa med dette Lovforslag; naar det bliver gennemført i Praxis, vil Virkningen deraf ikke tilfredsstillende dem, der har troet, at det skulde bidrage til at skabe større Retfærdighed. Jeg har set, hvorledes man indenfor det radikale Venstre paa Partiets Landsmøde fik forelagt Forslaget om Grundskyld. Jeg har et Referat derfra, som gik ud paa, at det ærede Medlem Hr. P. Munch forelagde dette Forslag med den Motivering, at det skulde dristigt og, om det gjordes nødvendigt, hensynsløst gennemføres. Det var Mottoet: „dristigt og, om det gjordes nødvendigt, hensynsløst“. Vi ved altsaa, hvad vi kan vente os fra den Side, og det er disse Konsekvenser, som jeg har mine Betænkeligheder overfor.

Min anden Grund til at nære Betænkelighed er den Forskydning i Beskatningen, der vil finde Sted. Jeg ser ganske vist i Bemærkningerne, at der tilsyneladende ikke sker nogen større Forskydning i Skatten mellem By og Land, og jeg anerkender naturligvis den højtæredede Ministers Bestræbelser i saa Henseende. Men ser man paa Forholdene ude i Landet, hvor det, hvis dette Princip overføres paa den kommunale Beskatning, drejer sig om et Beløb paa ca. 70—80

Mill. Kr. aarlig, vil man finde en meget stærkere Forskydning, end de fleste vistnok havde tænkt sig. Jeg har prøvet at foretage en Beregning i en enkelt Stationsby med Beskatningen til Amt og Kommune for Øje. Der findes der 23 Ejendomme med 10—52 Tdr. Land, hvor Jordværdien udgør 55 pCt., 23 andre Ejendomme, Husmandsbrug, med fra 1 til 10 Tdr. Land, hvor Jordværdien udgør 43 pCt., og endelig 44 Ikke-Landbrugs-ejendomme, hvor Jordværdien kun er 17 pCt. Det siger sig selv, at naar man lægger Skatten paa Jordværdien og i mindre Grad paa Bygningerne, vil der ske en Forskydning over paa dem, der ejer Jord, fra dem, der har en mindre Jordværdi og en større Bygningsværdi. Man indsnævrer paa den Maade Grundlaget, hvorpaa de faste Skatter hviler, og det mener jeg ikke, Tidspunktet er inde til. Naar vi ser paa det afgiftspligtige Ejendomsskyldbeløb, vi har i Øjeblikket, er det 9 213 Millioner, men i Forslaget her ser vi et Grundlag af 4 358 Millioner Jordskyld og 3 167 Millioner Ejendomsskyld. Man har altsaa nedskrevet Grundlaget for den faste Beskatning fra 9,2 til 7,5 Milliarder, og naar man saa yderligere, som det skete ved anden Behandling, gaar til en Halvering af Skatten for Skovejendomme, saa indsnævrer man paa ny — selv om det kun drejer sig om mindre Beløb — det Grundlag, hvorpaa vi har de faste Ejendomsskatter hvilende. Og ser vi saa paa de Udgifter, som Kommunerne rundt omkring har til sociale Formaal, for Amternes Vedkommende navnlig Sygehusudgifter, Vejudgifter og lignende, vil det efter min Mening ikke være retfærdigt i dette Øjeblik at foretage en Forskydning; hvorved man gaar til en saa meget større Beskatning af Jorden og en saa meget mindre Beskatning af Bygningerne, som her er Tale om.

Nu kunde jeg tænke mig, at adskillige ærede Medlemmer vilde sige, at dette jo er et Forhold, der angaar Land og By, og at jeg her taler udelukkende som Landmand. Jeg skal derfor lige nævne, hvorledes Forholdet er indenfor Købstadkommunerne. Hvis ærede Medlemmer vil undersøge, hvorledes Forholdet der er, vil de se, at der ved Indførelsen af en saadan Beskatning sker en meget stor Forskydning for de paagældende Ejendommens Vedkommende, en mindst lige saa stærk Forskydning og maaske større end ude omkring paa Landet. Vi ser der en Gade igennem flotte Ejendomme liggende ved